

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Vulpe Grigore, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 12 ianuarie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Vulpe Grigore Xxxxx, născut la xxxx4, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.07.2015 - 12.01.2017 (prima instanță);
2. 14.02.2017 - 04.04.2017 (instanța de apel);
3. 13.06.2017 - 02.08.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 12 ianuarie 2017, inculpatul Vulpe Grigore a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, în baza acestei Legi sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani. În conformitate cu art.90 alin.(6) Cod penal, în termenul de probă fixat în seama inculpatului au fost puse următoarele obligații: de a nu schimba domiciliul fără consimțământul organului care se ocupă de executarea sentinței; de a se prezenta personal la data și ora stabilită la organul care se ocupă de executarea sentinței; de a preda permisul de

conducere a vehiculelor la organul care se ocupă de executarea sentinței (în cazul în care lipsește - confirmarea predării/ridicării la INP sau la ÎS „CRIS Regstru” sau la organul de urmărire penală); să acorde o susținere materială familiei victimei, în mărimea mijloacelor bănești încasate prin prezenta sentință.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Leu Iurie, a fost admisă parțial și s-a încasat de la Vulpe Grigore în beneficiul lui Leu Iurie suma de 227.26 lei lunar, cu titlu de diferență între salariul primit pînă la accidentul rutier și pensia de dizabilitate stabilită după accident, începând de la data de 01.07.2015 și pînă la data de 30.06.2017.

De la Vulpe Grigore s-a încasat în beneficiul lui Leu Iurie suma de 30000 (treizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

În rest acțiunea civilă în partea încasării pensiei lunare în mărime de 2272.74 lei și a prejudiciului moral în sumă de 470000 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Vulpe Grigore la data de 24 februarie 2015, aproximativ la ora 18:45, conducînd automobilul de model „Mazda 2” cu numărul de înmatriculare IL BL 323, se deplasa în mun. Chișinău pe str. Voluntarilor, din direcția str. Meșterul Manole spre str. Uzinelor, încălcînd prevederile pct. 11 (f) a Regulamentului circulației Rutiere, în conformitate cu care: „conducatorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurîndu-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni”, cît și prevederile indicatorului rutier 5.50.1 „Trecere pentru pietoni” al Regulamentului circulației Rutiere, precum și pct.45 (1-2) a Regulamentului circulației Rutiere, în conformitate cu care: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, ca urmare a comis tamponarea pietonului Leu Iurie, care se deplasa regulamentar pe trecerea de pietoni, de la dreapta spre stînga conform direcției de circulare al automobilului condus de inculpat, prin ce din imprudență i-a cauzat părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1131/D din 19.05.2015, leziuni corporale grave, exprimate prin „fractura cominutivă deschisă al oaselor temporale occipitale și parientale bilateral cu trecere la bază pe stînga; hematom subdural temporo-fronto-pariento-occipital cu efect de masa, cu dislocarea structurilor mediene; focar

de contuzie hemoragică grad. III occipital pe stînga; hemoragie subarahnoidiană traumatic masiv cu sufuziune interemisferică occipitală; pneumocefalie bazală, fractura ambelor oase a gambei drepte, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Vulpe Grigore, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri prin care inculpatului Vulpe Grigore să-i fie numită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, pe un termen de probă minimal, fără aplicarea pedepsei complementare, - privarea de a conduce mijlocul de transport, cu diminuarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune pînă la 10 mii lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută această sentință fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătînd la faptul, că inculpatul Vulpe Grigore nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate lui, vinovăția lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile inculpatului Vulpe Grigore (f. d. 164-165, 176, 212, vol. I); declarațiile părții vătămate Leu Iurie (f. d. 132, vol. I); declarațiile martorilor Albu Ion (f. d. 133-134, vol. I), Baranova Irina (f. d. 135, vol. I), Gaviuc Ana (f. d. 141, vol. I), Ceban Serghei (f. d. 149-150, vol. I) și Toma Natalia (f. d. 162-163, vol. I); procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 24.02.2015 (f. d. 8-9, vol. I); schița accidentului rutier și tabelele fotografice, anexa la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2015 (f. d. 10-17, vol. I); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, potrivit căruia se constată că martorul Ceban Serghei era treaz la momentul conducerii automobilului și producerii accidentului rutier (f. d. 19, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.1131/D din 19.05.2015 (f. d. 41-43, vol. I); raportul de expertiză auto-tehnică din 18.08.2016 (f. d. 194-196, vol. I).

Instanța de apel a constatat că Vulpe Grigore a comis infracțiunea prevăzută de

art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reiterat și faptul că sentința primei instanțe, în privința inculpatului Vulpe Grigore a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei și a încasării cuantumului prejudiciului moral, astfel instanța de apel s-a expus doar în această parte.

Instanța de apel a considerat că instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei măsurii de pedeapsă inculpatului Vulpe Grigore, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii - că este gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului - că este fără antecedente penale, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a aplicat față de Vulpe Grigore pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei închisorii, în temeiul art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 4 (patru) ani și această măsură este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată.

Cu referire la solicitarea apelantului cu privire la anularea pedepsei complementare, instanța de apel a considerat oportun și rezonabil de a-i menține această pedeapsă, pe motivul că în cazul dat, lui Vulpe Grigore i-a fost aplicată ca pedeapsă principală - pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în cazul dat urmînd a fi aplicată în mod obligatoriu.

De asemenea, instanța de apel a considerat că în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, în conformitate cu care instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie deoarece, conform prevederilor art. 79 Cod penal, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

Totodată, instanța de apel a constatat că în speță asemenea circumstanțe n-au fost constatate, or, aceleași circumstanțe apreciate de către instanța de judecată ca atenuante, nu mai pot fi considerate și ca excepționale, iar argumentul apelantului precum că, în cauza dată sunt circumstanțe excepționale și că este posibil de anulat pedeapsa complementară nu sunt fondate și se resping, or, aceste circumstanțe sunt

niște circumstanțe atenuante obișnuite și nu careva excepționale.

Prin urmare, așa circumstanțe, cum ar fi recunoașterea parțială a vinei și căința sinceră, sunt niște circumstanțe atenuante obișnuite, care nu prevăd ceva excepțional și nu pot fi considerate excepționale.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond justificat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și a încasat în beneficiul părții vătămate Leu Iurie de la Vulpe Grigore prejudiciul moral în sumă de 30000 (treizeci mii) lei, considerând ca fiind exagerată suma solicitată în mărime de 470 000 lei, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

În cauza deferită judecării, dauna morală se exprimă prin faptul că partea vătămată Leu Iurie a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpat, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale.

Referitor la opinia apelantului, precum că în practica judiciară au fost cazuri de încasare a unei sume mai mici a daunei morale, instanța de apel a reiterat faptul că tot în practica judiciară au fost multe cazuri când s-a încasat dauna morală în mai mari sume, și aceasta n-ar trebui să influențeze decizia instanței de apel, or, în speța dată, instanța de apel a constatat, că suma de 30 mii lei pentru dauna morală corespunde întocmai cerințelor legii și practicii CEDO, cât și practicii judiciare naționale.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Șoronga Gabriela, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Vulpe Grigore să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 90 Cod penal pe un termen de probă minimal, fără aplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport și cu diminuarea în partea încasării prejudiciului moral cauzat prin infracțiune pînă la 10000 lei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței – art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP;

- în argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că pedeapsa principală aplicată inculpatului este una echitabilă, proporțională faptelor comise, circumstanțelor reale și personale. Cu referire la pedeapsa complementară, instanța a menționat că: „... apelantul a solicitat anularea pedepsei complementare, însă Colegiul penal consideră oportun și rezonabil de a-i menține această pedeapsă pe motivul că în cazul dat, lui Vulpe Grigore i-a fost aplicată pedeapsa principală-pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport în cazul dat urmînd a fi aplicată în mod obligatoriu;

- la acest capitol recurentul menționează că inculpatul Vulpe Grigore nu a solicitat anularea pedepsei complementare, ci înlăturarea pedepsei complementare în temeiul art. 78 alin. (2) CP al RM, care stipulează că: „... în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvîrșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită, poate fi înlăturată”. În sentința judecătorească atacată, instanța menționează despre existența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante (f. d. 11);

- asupra acestui argument important instanța de apel nu s-a expus, nu a indicat în decizie motivele pentru care înlăturarea pedepsei complementare în temeiul art. 78 alin. (2) CP în acest caz nu este posibilă. Rigorile dreptului la un proces echitabil obligă instanțele de judecată să-și motiveze soluțiile clar și accesibil, astfel încît partea să înțeleagă motivele pentru care un demers a fost respins sau admis. Chiar și în cazul în care sancțiunea articolului incriminat prevede că aplicarea pedepsei complementare este obligatorie nu opțională, în temeiul art. 78 alin. (2) CP al RM, aceasta poate fi înlăturată, în condițiile prevăzute de lege;

- prin urmare, instanța nu a explicat de ce în speță nu poate fi aplicat art. 78 alin. (2) CP al RM, ci a făcut trimitere la imposibilitatea aplicării art. 79 CP în situația în care acest lucru nici nu s-a invocat de către apărare. Nu s-a invocat prezența circumstanțelor excepționale ci prezenta circumstanțelor atenuante - reținute de instanță în sentință;

- cu referire la prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei, recurentul consideră că este exagerat. Actele cauzei denotă că partea vătămată deținea grad de dizabilitate pînă la accident, deci dizabilitatea ei nu se datorează prezentului accident rutier, motiv pentru care suma încasată poate fi diminuată. De asemenea, situația materială și familiară a inculpatului nu-i permite să achite o astfel de sumă. Este angajat, primește un salariu modest, are 2 copii la întreținere, iar infracțiunea comisă este una din imprudență, nu intenționată.

6. La recursul ordinar declarat procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Procurorul a menționat că instanțele inferioare judecând cauza, au emis hotărârile contestate în strictă conformitate cu prevederile art.6,7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Lecturând materialele cauzei penale se constată că deși recurentul în textul recursului invocă fără a argumenta prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), de fapt el își exprimă dezacordul cu categoria și mărimea pedepsei aplicate, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței sau au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.

414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se confirmă prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acușării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Vulpe Grigore privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

În continuare, Colegiul penal invocă că nici temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucît prima instanță i-a aplicat inculpatului Vulpe Grigore în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa echitabilă sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Deasemenea, Colegiul penal consideră că instanța de apel a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Vulpe Grigore, atît sub aspectul naturii cît și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de fond și de apel au efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea fiind

suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, apelul declarat de avocatul Șoronga Gabriela fiind corect respins, cu menținerea sentinței fără modificări.

În atare situație, Colegiul penal consideră că instanțele judecătorești inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, aplicând pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La fel, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, luând în considerație prevederile articolelor 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului Vulpe Grigore pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel corect a susținut poziția aleasă de prima instanță, deoarece reieșind din datele ce-l caracterizează, inculpatul poate fi corectat fără a executa real pedeapsa închisorii, deoarece acțiunile lui Vulpe Grigore în cazul dat se referă la categoria de infracțiuni grave, comisă din imprudență, inculpatul este fără antecedente penale, a recunoscut vina parțial și se căiește sincer și nu este echitabil de a executa pedeapsa reală cu închisoare.

Referitor la solicitarea recurentului cu privire la anularea pedepsei complementare în temeiul art. 78 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a menținut această pedeapsă, pe motivul că în cazul dat, lui Vulpe Grigore i-a fost aplicată ca pedeapsă principală - pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în cazul dat urmînd a fi aplicată în mod obligatoriu.

În sensul dat, Colegiul penal menționează că din practica judiciară aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) este posibilă în cazul cînd în sancțiunea pedepsei este prezentă sintagma „*cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de...*”, așa cum e stipulat la alin. (1) art. 264. În sensul dat, instanța de judecată la intima convingere poate alternativ să aplice sau să nu aplice pedeapsa complementară. Însă, în cauza penală dată, aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, aceasta fiind corect aplicată de către prima instanță și menținută de către instanța de apel.

Referitor la alegațiile recurentului precum că prejudiciul moral în mărime de 30000 lei este exagerat, Colegiul penal consideră că corespunde cerințelor legii și practicii judiciare naționale, or în urma accidentului rutier partea vătămată Leu Iurie a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit

neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Vulpe Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Vulpe Grigore Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda